DATO: 29.09.2026 **Sagsnr.2025-2855**

Sekretariatets bemærkninger:

Advokatnævnets delafgørelse vedrørende adfærdsklagen samt sagsfremstillingen i den aktuelle sag er i al væsentlighed ikke relevant for nævnets præmisser om salær for arbejde forbundet med overholdelse af forpligtelser efter hvidvaskloven. Advokaten var i den aktuelle sag ikke omfattet af hvidvaskloven. Derfor er kendelsen ved offentliggørelsen på praksissamlingen ekstraheret til nævnets afgørelse og begrundelse.

K E N D E L S E

[…]

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Sagen blev endeligt afregnet den 9. december 2024, og salærklagen er derfor er rettidig, jf. retsplejelovens 146, stk. 2.

Efter retsplejelovens § 126, stk. 2, må en advokat ikke kræve højere salær for sit arbejde, end hvad der kan anses for rimeligt.

Det opkrævede salær skal ses i forhold til bl.a. sagens betydning og værdi for klienten, sagens udfald, arten og omfanget af det arbejde, advokaten har udført, og det med sagen forbundne ansvar.

[Klager 1] og [klager 2] var ved henvendelsen til [indklagede] forbrugere.

Når klienten er forbruger, skal advokaten i forbindelse med indgåelsen af aftalen om bistand af egen drift og på klar og entydig måde skriftligt og direkte til klienten oplyse klienten om de vigtigste elementer i den påregnede bistand, om fastsættelsen af salæret og om de med bistanden forbundne omkostninger.

Hvis bistanden ydes til et fast salær, skal dette oplyses. Hvis det ikke er muligt på forhånd at beregne salærets størrelse, skal advokaten angive den måde, hvorpå salæret vil blive beregnet, eller give et begrundet overslag. Beløbet skal oplyses inklusive moms.

Når der er opnået retshjælpsdækning til en tvist, og advokaten har påtaget sig opdraget på dette grundlag, er advokaten bundet af policens vilkår for opkrævning og fastsættelse af salær i forhold til forsikringsselskabet.

Endvidere er advokaten, når denne påtager sig sagen, forpligtet til at orientere sin klient om principperne for fastsættelsen af salæret og om de mulige konsekvenser for klienten, såfremt advokatens salær skal udredes foreløbigt eller endeligt af det offentlige eller af et forsikringsselskab.

[Indklagede] ses ikke at have givet tilstrækkelig opdrags- og prisoplysning, idet salæret er anført ekskl. moms, ligesom [indklagede] ikke gav supplerende prisoplysning, da der blev givet retshjælpsdækningstilsagn.

Det påhviler derfor [indklagede] at godtgøre, at der er udført arbejde, som er aftalt med klienterne, og at salæret er rimeligt i forhold til det aftalte udførte arbejde og klienternes berettigede forventninger.

[Klager 1] og [klager 2] købte en projektlejlighed, og det fremgår af købsaftalen, at sælgeren i tilfælde af mangler havde en afhjælpningsret.

Advokatnævnet finder, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte [indklagede]s vurdering af, at det i første omgang var nødvendigt at afklare, i hvilket omfang sælgeren ville benytte sig af sin afhjælpningsret, og om sagen herved kunne finde en forligsmæssig løsning.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at sagen i hvert fald ved opdragets etablering ikke havde en sådan karakter, at der forelå en konkret og aktuel tvist, som skulle afgøres af domstolene, og som dermed kunne danne grundlag for retshjælpsdækningstilsagn, jf. forsikringsbetingelsernes pkt. 3.1. Bistanden i relation til sælgers afhjælpningsret har været juridisk rådgivning, som ikke er dækket af retshjælpsforsikringen. Nævnet finder, at [indklagede] varetog [klager 1] og [klager 2]s interesser ved at anmode om yderligere tilsagn om

retshjælpsdækning i takt med, at andre dele af sagen udviklede sig til en konkret og aktuel tvist.

Det forhold, at [klager 1] og [klager 2] har oplyst, at deres nuværende advokat har fået hele sagen ind under retshjælpsdækningen, hvilket eventuelt kan bero på, at den øvrige del af sagen efterfølgende er blevet til en konkret og aktuel tvist, ændrer ikke nævnets vurdering.

Advokatnævnet finder endvidere, at det i øvrigt ikke er godtgjort, at [indklagede] har undladt at varetage og fremme sagen behørigt, eller at [indklagede] har foretaget dobbeltregistrering af den tid, han har anvendt på sagen. Nævnet finder på den baggrund, at der ikke er forhold omkring [indklagede]s rådgivning, der i sig selv kan begrunde en nedsættelse af salæret.

Advokatnævnet finder med henvisning til opdrags- og prisoplysningen af 22. januar 2024, at [indklagede] er afskåret fra at afregne sagen med en højere timepris end 2.250 kr. inkl. moms, og 1.400 kr. inkl. moms for arbejde udført af advokatfuldmægtigen, idet [indklagede] har undladt at oplyse salæret inkl. moms, selv om klienterne var forbrugere.

Det følger af nævnets praksis, at en advokats salær i forbrugersager dækker udgifterne til sædvanligt kontorhold, og at der alene kan foretages særskilt afregning af f.eks. sekretærtid, såfremt sekretæren udfører selvstændig sagsbehandling. Selvstændig sagsbehandling kan navnlig komme på tale i f.eks. ejendomshandler og dødsbobehandling ved eksempelvis udarbejdelsen af refusionsopgørelser og boregnskaber.

I øvrigt finder Advokatnævnet anledning til mere generelt at præcisere, at en advokat også kan kræve salær for arbejde forbundet med overholdelse af forpligtelser, der udspringer af hvidvasklovgivningen, i det omfang arbejdet har været nødvendigt i den enkelte sag.

Det gælder dog som udgangspunkt ikke i forbrugersager, hvis dette arbejde har haft et begrænset omfang.

Advokatnævnet finder efter det ovenfor anførte, at der ikke kan foretages særskilt afregning af det arbejde, som [indklagede]s stud.jur. har udført.

Det opkrævede salær kan på denne baggrund ikke anses for rimeligt, jf. retsplejelovens § 126, stk. 2.

Sagen ses ikke afregnet strikt med udgangspunkt i medgået tid, og nævnet har derfor besluttet at foretage en skønsmæssig nedsættelse af salæret på grundlag af ovennævnte forhold.

Advokatnævnet nedsætter på denne baggrund i medfør af retsplejelovens § 146, stk. 1, den del af salæret, som er afregnet over [klager 1] og [klager 2], 116.031,30 kr. inkl. moms, til 75.000 kr. inkl. moms.

Den del af salæret, som er afregnet af [forsikringsselskab A], er beregnet med udgangspunkt i de for sagstypen relevante vejledende salærtakster fastsat af landsretspræsidenterne. Advokatnævnet finder, at der ikke er grundlag for at nedsætte den del af salæret, som er afregnet gennem [forsikringsselskab A], og Advokatnævnet godkender derfor salæret på 55.000 kr. inkl. moms, hvoraf 10% udgør selvrisikoen, som skal betales af [klager 1] og [klager 2].

Advokatnævnet pålægger [indklagede] at betale det eventuelt for meget modtagne salær tilbage til [klager 1] og [klager 2] inden 4 uger. Ud over salæret skal [indklagede] betale renter af beløbet. Renten er sædvanlig procesrente; det vil sige Nationalbankens udlånsrente med tillæg af 8 %. Udlånsrenten kan oplyses af pengeinstitutterne. Beløbet skal forrentes fra det tidspunkt, hvor [indklagede] modtog beløbet som betaling, til det tidspunkt, hvor [indklagede] betaler beløbet tilbage.

Herefter bestemmes:

Adfærdsklagen afvises.

[Indklagede]s salær nedsættes til 130.000 kr. inkl. moms.

På nævnets vegne

Ole Hasselgaard